

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1240 D.P.S.S.
Data 13.04.2004

Biroul permanent al Senatului
Nr. 143 / 19.04.2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
1302 / 21.04.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru completarea articolului 13 din Ordonanța Guvernului nr. 32/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare.*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare *completarea art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 32/2002 în sensul acordării unor facilități menite să încurajeze atragerea capitalului privat în finanțarea investițiilor în domeniul infrastructurii locale.* Acest demers legislativ este motivat de necesitatea eficientizării serviciilor publice de apă și canalizare, știut fiind că furnizarea acestor servicii într-o manieră performantă și

nediscriminatorie constituie o condiție pentru integrarea României în Uniunea Europeană.

Potrivit propunerii, agenții economici care își desfășoară activitatea în domeniu pot beneficia, pentru activitățile desfășurate, de:

- reduceri la plata impozitului pe clădiri și terenuri;

- amânarea, pe perioada de realizare a investiției sau reparației respective, până la punerea în funcțiune a obiectivelor, a plății TVA adăugată pentru materialele, instalațiile, echipamentele și utilajele specifice necesare, fiind exceptate de la plata taxelor vamale atunci când acestea sunt achiziționate din import;

- deducerea din profitul impozabil a unei cote de 20% din valoarea investițiilor sau reparațiilor realizate, începând cu data intrării în vigoare a legii.

II. Observații și propuneri

1. Prevederile **lit. a) și lit. c) ale alin. (7)** nu se justifică, întrucât nu respectă exigențele de ordin fiscal ale etapei actuale, fiind în contradicție cu Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal, care nu admite scutiri sau facilități în sensul propus de inițiator.

2. Dispozițiile **art. 13 alin. (8) lit.a)** din cuprinsul propunerii legislative, referitoare la reducerile anuale privind plata impozitului pe clădiri și terenuri, se impun a fi corelate cu prevederile art. 250 și art. 257 din Codul fiscal, care stabilesc categoriile de construcții și terenuri scutite de la plata impozitului. Printre acestea se regăsesc și *„baraje și construcții accesorii”, „rețele și conducte pentru transportul sau distribuția apei, rețele de canalizare”, „rezervoare și bazine pentru depozitare”, „orice terenuri ocupate de lacuri de acumulare, cele folosite pentru activitățile de gospodărirea apelor, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă”*.

3. Prevederile **lit. b) a alin. (8)** nu sunt oportune, din aceleași considerente. Reintroducerea respectivei facilități numai pentru investiții locale, prin altă lege decât Codul fiscal, ar afecta stabilitatea legislației în materie și, totodată, s-ar încălca angajamentele asumate de țara noastră în cadrul procesului de aderare la Uniunea Europeană.

Amânarea plății taxei pe valoarea adăugată atât la furnizor cât și la beneficiar nu este eficientă și creează dificultăți deopotrivă contribuabililor

și administrației fiscale, prin faptul că necesită organizarea și ținerea evidenței speciale a taxei amânate, care în mod normal, se colectează de furnizor și, în aceeași perioadă fiscală, se deduce de către beneficiar. Beneficiarul bunurilor are posibilitatea să solicite rambursarea taxei pe valoarea adăugată, în situația în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată, colectată pentru operațiunile taxabile realizate într-o anumită perioadă de raportare.

Se cunoaște că, în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal, persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată *care au obținut certificatele de exonerare*, nu fac plata efectivă la organele vamale a taxei pe valoarea adăugată, pentru:

a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de reinvestiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;

b) importul de materii prime și materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, stabilite prin norme, și sunt destinate utilizării în cadrul activității economice a persoanei care realizează importul.

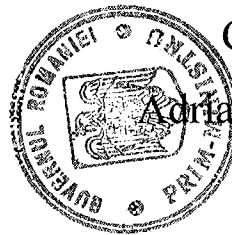
Pot solicita eliberarea de certificate de exonerare numai persoanele care nu au obligații bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor reeșalonate la plată. Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligația să acorde liberul de vamă pentru bunurile importate.

4. De asemenea evidențiem faptul că, potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, *în materie fiscală, dispozițiile codului prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative*. Ca urmare, în cazul în care prin alte acte normative se reglementează diferit, aceste norme nu mai pot fi aplicate.

5. Cu privire la dispozițiile **lit. c) a alin. (8)**, prin care se acordă posibilitatea agenților economici de a deduce din profitul impozabil o cotă de 20% din valoarea investițiilor sau reparațiilor realizate, se impune corelarea acestora cu prevederile art. 38 alin. (13) din Codul fiscal, care permit contribuabililor ce realizează investiții directe cu impact semnificativ în economie să deducă o cotă suplimentară de 20% din valoarea investițiilor respective. Această corelare este necesară pentru evitarea dublei reglementări.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului